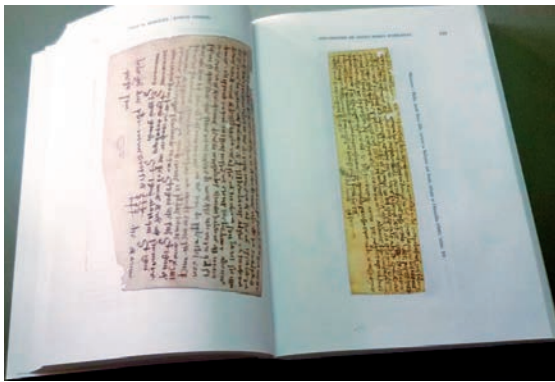

Es presenta a la Biblioteca Nacional la investigació sobre el Diplomatarí d'Organyà

La Societat Cultural Urgel·litana va presentar el nou volum (núm. 18) de la revista *Urgellia*: Anuari d'estudis històrics dels antics comtats de Cerdanya, Urgell i Pallars, d'Andorra i la Vall d'Aran, el 19 de març a la Biblioteca de Catalunya. En aquest nou exemplar es recull l'edició del Diplomatarí

de Santa Maria d'Organyà, és a dir, la part més antiga de la col·lecció de pergamins d'Organyà, un total de cent setanta peces que daten de l'any 914 fins al 1090. Aquest conjunt documental, d'extraordinari valor, estan conservats a la Biblioteca de Catalunya i també als Arxius Capitular i Diocesà de la Seu d'Urgell. L'acte fou presidit per l'Excm. i Rvdm. Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, Arquebisbe d'Urgell i per la Sra. Eugènia Serra i Aranda, Directora de la Biblioteca de Catalunya.

GLOSSA

Passar fent el bé

Caminant per un carrer cèntric vaig veure, uns metres enllà, un captaire que demanava almoïna assegut a terra. Quasi alhora, d'un bar proper sortia un noi d'entre setze i divuit anys. Portava en una mà un refresc i, a l'altra, un cafè amb llet en un got per emportar. S'apropà al captaire i li lliurà el cafè amb llet. Intercanviaren unes paraules i el noi continuà el seu camí amb el refresc a la mà. Suposo que, una estona abans, el noi que anava pensant a beure un refresc, en veure el captaire al carrer, entrà al bar i comprà les begudes per a tots dos. «L'home just viu rectament i obra el bé [...]. No oprimeix ningú, restitueix les penyores als deutors i no roba mai res. Comparteix amb el famolenc els seus aliments i dóna vestits al qui no en té» (Ez 18,5.7).

Caminar veient el que succeeix al nostre entorn. Veient i mirant. Sentint i escoltant. Vivint i ajudant a viure. Copsar on sóc, amb qui camino, qui resta a la vora del camí. Detectar-hi els més petits, els qui estima el Senyor, i donar-hi resposta. Saber posar en pràctica els ensenyaments apresos en la lectura

de la Paraula de Déu, en la catequesi, en el moviment o en el grup apostòlic, en les homilies dominicals, en la pregària personal o compartida... Descobrir les situacions de passió i mort que viuen tantes persones i que actualitzen la passió i la mort en la creu de Jesús, també les situacions de resurrecció que fan present la bondat i l'amor del Pare de tots. Descobrir la presència de Déu, bategant ben viva, en el món. Seguir el camí del Mestre. «Parlo de Jesús de Natzeret. Ja sabeu com Déu el va ungir amb l'Esperit Sant i amb poder, com va passar fent el bé [...] perquè Déu era amb ell» (Ac 10,38).

Passar pel món fent el bé. Una proposta a l'abast de les persones de totes les edats i condicions. Només cal deixar-se portar per la llei de l'amor. Com va fer el noi del relat i com cal confiar que seguiran fent ell i tants d'altres que, amb mirada atenta al seu entorn, volen estimar el proïsme i així, també, estimar Déu. Perquè la nostra fe no es queda tancada en un lloc; la nostra fe és, com el cafè amb llet del noi, per emportar... i compartir!

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

«Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor!» (Mc 11,9)

El Senyor entra avui a Jerusalem, i nosaltres hi entrem sacramentalment amb Ell, amb aquest ritual joios i bonic de la processó de les palmes, llorers i branques d'olivera, i amb els nens que aclamen i les famílies que els acompanyem. Avui els adults, les famílies, ens deixem arrossegar pels nens, volem que ens encomanin la seva il·lusió i la seva senzillesa transparents. I ens convé, ja que ells ens fan cercar la joia de seguir Jesucrist, que si bé entra per a sofrir a Jerusalem, és amb el seu Misteri pasqual que ens ressuscitarà a una nova vida. Perquè Jerusalem és alhora el lloc del sepulcre buit, de la mort vençuda per la Vida divina que Jesús empelta a la humanitat i a tota la creació. Avui, val la pena deixar-se conduir pels nens, tornar a sentir-nos nens i a fer-nos nens per la senzillesa, la mirada neta i el cor humil que anhela la bondat i la vida.

Hosanna és l'aclamació dels qui estimen Déu i es mantenen oberts a rebre la seva ajuda. Els infants aclamaren Jesús dient: «Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el Regne del nostre pare David, que està a punt d'arribar. Hosanna a dalt del cel!» (Mc 11,9-10). Aquesta paraula, Hosanna, que cantem a cada missa a l'inici de la pregària eucarística, ve de l'hebreu i originàriament era una petició d'ajuda, un «salveu-nos!», com es diu en el salm 118 (117),25-26: «Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! Ah, Senyor, feu que prosperem!». Quan la multitud a l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem cridava «Hosanna al fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor!», estaven, sense adonar-se'n, proclamant una gran profecia, ja que Jesús anava a complir en aquella mateixa setmana el seu prec; anava a realitzar en aquells dies la suprema obra de salvació de la humanitat. Per això és digne que el «beneïm».

Us animo a viure la Setmana Santa que avui comença reflexionant sobre allò que cadascú necessita, que tots necessitem, per a salvar-nos i viure més feliços, esperant la plenitud de la vida eterna. Qui ens ho podria aportar, si no és Jesús? Hem de ser molt humils, fer-nos petits com els infants, i tornar a creure, recomençar amb humilitat en algunes coses mal fetes, i sobretot ens cal deixar-nos ajudar, salvar, per Déu, sense orgulls paralizadors, ja que Ell és el Pare ple de misericòrdia, que ens estima i que ens vol salvar.

Cada any el Diumenge de Rams ens transporta a la diada santa de l'entrada de Jesús a Jerusalem, perquè entrem amb Ell en la veritat i l'amor autèntics. És com una crida renovada a retrobar l'infant que hi ha dins nostre, a renéixer per l'Esperit a una vida nova feta d'amor a Déu i al pròxim, i que busca maneres de comprometre's a millor estimar i servir els germans a imitació del que fa Jesús —donant la vida— i de l'estil mateix de Jesús, que entra humil, muntat en un ase, acompanyat dels nens i dels qui es fan com ells.

Us desitjo a tots una joiosa Setmana Santa!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

ALBERT FIGUERAS

70 vegades 7

Si hi ha una cosa que no ha canviat en els 70 anys de vida de Càritas Diocesana de Barcelona és el servei que ofereix d'acollida i d'acompanyament de les persones que viuen situacions de vulnerabilitat. L'evolució de l'acció social de l'entitat, a través d'històries de persones a les quals ha acompanyat i acollit, ha quedat plasmada en el llibre *70 vegades 7* (Plataforma Ed.) d'Albert Figueras.

El títol és molt suggerent i evangèlic...

Vàrem donar voltes al 70... i aviat va sortir *70 vegades 7*, perquè les històries que s'hi expliquen passen en una setmana. Però a ningú no se li escapa una segona lectura relacionada amb la idea de persistir, sense defallir d'intentar les coses una vegada i una altra.

Què transmet el llibre?

La feina extraordinària —poc coneguda i menys reconeguda— dels treballadors socials. Entitats com Càritas contribueixen a trobar solucions quan sembla que ja no n'hi ha. Imagineu què passa quan una dona surt de treballar, la policia li demana papers i, per no tenir-ne, la volen tornar al seu país aquella mateixa tarda? I la seva filla és amb una veïna i no la pot anar a buscar per endur-se-la; i, a sobre, és cap de setmana... Sort que a l'altra banda d'algun telèfon sempre hi ha persones preparades per intentar trobar una solució.

El contacte amb Càritas li ha canviat la vida?

He parlat amb persones que es dediquen a millorar una mica la vida de qui es troba en situacions desesperades. No pots escoltar i quedar-te tan ample... El repte ha estat intentar transmetre aquesta sensació i donar a conèixer històries de superació i històries de fracàs, angoixa i alegria, ràbia i satisfacció. Empatia. Humanitat.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pel servei

Senyor,
Posa'ns al servei
dels nostres germans
que viuen i moren
en la pobresa i en la fam
per tot el món.
Confia'ns-els a nosaltres, avui;
dóna'ls el pa de cada dia
juntament amb el nostre amor
ple de comprensió,
de pau i de joia.

Senyor,
fes que miri de confortar
i no de ser confortada,
que miri de comprendre
i no de ser compresa,
que miri d'estimar
i no de ser estimada;
perquè oblidant-se d'un mateix
hom es retroba,
perdonant som perdonats
i morint es ressuscita a la vida eterna.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

A favor de la salut mental

Mi obligació como profesional de la salud mental es advertir a los padres en general —tanto de familias íntegras como de familias separadas— que estén en conflicto que, mientras más duren sus trifulcas, más problemas tendrán sus hijos. ¿A que esto parece fácil de entender? Pues no se crea, porque a muchos no les acaba de entrar en la cabeza...

Se ha comprobado que los niños de familias en las cuales continúa un alto nivel de conflicto entre los padres dos años después de la separación, exhiben mayor impulsividad y conductas agresivas que los niños de familias íntegras, pero que, a su vez, los niños de familias separadas con bajo nivel de conflicto son menos agresivos que los que tienen familias íntegras pero conflictivas.

Vuelvo a poner el mayor énfasis sobre la estricta «conflictividad entre los padres» como principal causa de los trastornos entre los hijos. Es cierto que los niños de familias separadas evidencian más alto nivel de ansiedad, menor autoestima y mayor tendencia depresiva que los de familias íntegras, pero estas diferencias sólo están presentes cuando la conflictividad entre los padres sigue siendo alta después de la separación. Es decir, cuando el conflicto postseparación entre los padres es bajo no hay diferencia entre los niños de familia intacta y de familia separada.

No me cansaré de repetir que la estabilidad de una buena relación entre los padres es el clima en que queda más consolidada y asegurada la buena salud mental de los hijos.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La Mujer al pie de la Cruz

En el ángelus del día 8 de marzo, el Papa saludó, oró y bendijo a las mujeres, que «nos transmiten —dijo— la capacidad de entender el mundo con ojos diversos, sentir las cosas con corazón más creativo, más paciente, más tierno». Un gran aplauso acogió sus palabras.

«En la hora suprema de la nueva creación», a los pies de la cruz, encontramos a la Mujer. Cristo nos lleva a María: «Mujer, ahí tienes a tu hijo», «ahí tienes a tu Madre» (Jn 19,26-27). María es *madre firmísima*, es *mujer del dolor* y, al mismo tiempo, *de la vigilante espera* de un misterio, más grande que el dolor, que está a punto de cumplirse. Desde su fe, ve brotar el nuevo futuro y aguarda con esperanza el mañana de Dios.

«Dos mujeres —María y la Iglesia— llevan adelante la esperanza que es Cristo.»

Santa Teresa, mujer, fiel hija de María y de la Iglesia, en uno de sus bellos poemas canta: «En la cruz está la vida / y el consuelo, / y ella sola es el camino / para el cielo.»

A los pies de la cruz «también miramos nuestra pequeña alma, que jamás se perderá si continúa siendo también una mujer cercana a estas dos grandes mujeres que nos acompañan en la vida: María y la Iglesia».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

30. ■ Dilluns Sant (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Venanci, bisbe i màrtir; sant Hug, bisbe; santa Teodora, màrtir; beat Nuño Álvares Pereira, religjós carmelità.

2. □ Dijous Sant [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR). Santa Maria Egípcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. ■ Divendres Sant [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16; 5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Sixt I, papa, mr.; sant Nicetas, abat.

4. ■ Dissabte Sant. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

Comença el temps de Pasqua

5. □ † Diumenge vinent, Pasqua de Resurrecció del Senyor (litúrgia de les hores: pròpia). [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mc 16,1-7. Missa del dia: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mc 16,1-7). Per a la missa vespertina, l'Evangeli pot ser: Lc 24,13-35]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua). Santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em do no per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima.» R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meua roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

De la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc (Mc 14,1-15,47) (Fragment final)

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aire de mofa i deien: S. «Ah, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix i baixa de la creu.» C. També se'n burlaven els grans sacerdots, comentant amb els mestres de la Llei: S. «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i nosaltres, quan ho veurem, creurem en ell.» C. També li feien retrets, els qui havien estat crucificats amb ell.

Jesús llançà un gran crit i expirà

C. Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: † «Elohi, Elohi, lamá sabactani?» C. Que traduït vol dir: † «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» C. Alguns dels qui eren allí deien: S. «Mireu com crida Elies.» C. Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia: S. «Deixeu, a veure si ve Elies a desclav-lo.» C. Jesús llançà un gran crit i expirà.

(Aquí tothom s'agenolla, i fa una pausa.)

C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió, que estava dret davant d'ell, quan veié com havia expirat, digué: S. «És veritat; aquest home era Fill de Déu.» C. També hi havia unes dones mirant-s'ho de lluny. Entre elles hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume el menor i de Josep, i Salomé, que havien seguit Jesús quan era a Galilea i el proveïen amb els seus propis recursos; n'hi havia també moltes altres, que havien pujat amb ell a Jerusalem.

Josep féu rodolar una pedra per tancar l'entrada del sepulcre

C. Ja cap al tard, com que era divendres, a punt de començar el repòs del dissabte, Josep d'Arimatea, membre honorable del sanedrí, que esperava també el Regne de Déu, va atrevir-se a anar a trobar Pilat i a demanar-li el cos de Jesús. Pilat s'estranyà que ja fos mort. Cridà el centurió per informar-se'n, i un cop ho sabé per ell, donà el cos a Josep. Josep comprà un llençol, desclavà Jesús, l'amortallà amb el llençol i el posà en un sepulcre tallat a la roca. Després féu rodolar una pedra per tancar l'entrada del sepulcre. Maria Magdalena i Maria de Josep miraven on l'enterraven.

Lectura del llibre de Isaïes (Is 50,4-7)

Mi Señor me ha dado una lengua de iniciado, para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabilaba el oído, para que escuche como los iniciados. El Señor me abrió el oído; y yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me apaleaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salivazos. El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

Salm responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre, si tanto le quiere.» R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suertes mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / Fieles del Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marcos (Mc 14,1-15,47) (Fragmento final)

C. Los que pasaban lo injuriaban, meneando la cabeza y diciendo: S. «¡Anda!, tú que destruías el templo y lo construías en tres días sálvate a ti mismo bajando de la cruz.» C. Los sumos sacerdotes con los escribas se burlaban también de él, diciendo: S. «A otros ha salvado, y a sí mismo no se puede salvar. Que el Mesías, el rey de Israel, baje ahora de la cruz, para que lo veamos y creamos.» C. También los que estaban crucificados con él lo insultaban.

Jesús, dando un fuerte grito, expiró

C. Al llegar el mediodía, toda la región quedó en tinieblas hasta la media tarde. Y, a la media tarde, Jesús clamó con voz potente: † «Eloi, Eloi, lamá sabctani.» C. Que significa: † «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?» C. Algunos de los presentes, al oírlo, decían: S. «Mira, está llamando a Elías.» C. Y uno echó a correr y, empapando una esponja en vinagre, la sujetó a una caña, y le daba de beber, diciendo: S. «Dejad, a ver si viene Elías a bajarlo.» C. Y Jesús, dando un fuerte grito, expiró.

(Todos se arrodillan, y se hace una pausa.)

C. El velo del templo se rasgó en dos, de arriba abajo. El centurión, que estaba enfrente, al ver cómo había expirado, dijo: S. «Realmente este hombre era Hijo de Dios.» C. Había también unas mujeres que miraban desde lejos; entre ellas, María Magdalena, María, la madre de Santiago el Menor y de José, y Salomé, que, cuando él estaba en Galilea, lo seguían para atenderlo; y otras muchas que habían subido con él a Jerusalén.

José rodó una piedra a la entrada del sepulcro

C. Al anochecer, como era el día de la preparación, víspera del sábado, vino José de Arimatea, noble senador, que también aguardaba el reino de Dios; armándose de valor, se presentó ante Pilato y le pidió el cuerpo de Jesús. Pilato se extrañó de que hubiera muerto ya; y, llamando al centurión, le preguntó si hacía mucho tiempo que había muerto. Informado por el centurión, concedió el cadáver a José. Este compró una sábana y, bajando a Jesús, lo envolvió en la sábana y lo puso en un sepulcro, excavado en una roca, y rodó una piedra en la entrada del sepulcro. María Magdalena y María la de José observaban dónde lo ponían.

COMENTARI

Jesús avança cap a la passió

Jesús agonitzant a la creu s'apropia de la pregària de lamentació del salm 22 (21), d'on reprèn (vegeu 15,34) la frase que fa de tornada del salm responsorial: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?»

Aquest salm és ple de desolació, amb imatges colpidores. L'orant, embolcallat pel sofriment i a punt de morir, sent el silenci de Déu i l'hostilitat dels homes.

Però, tot de sobte, la pregària es torna una espera confiada en l'ajut del Senyor i una acció de gràcies que vol compartir amb el poble d'Israel. Al començament de la setmana de passió, aquesta pregària ens introdueix ade-

quadament en la celebració del misteri pasqual de Jesús mort i ressuscitat.

L'Ungit del Senyor, el Messies, que ha estat acollit a Jerusalem per les multituds que cridaven «hosanna!», és el mateix Jesús que, uns dies després, ha estat entregat als seus enemics i clavat a la creu.

Els dos moments no es poden separar, com tampoc no es poden separar la mort en creu i la resurrecció. Sant Marc narra el relat de la Passió amb un estil descarnat, tot accentuant el caire dramàtic i desconcertant de la passió de Jesús, que és interpretada com l'acompliment de la missió històrica de Jesús. Tot l'evangeli de Marc està orientat a la passió de Jesús, fins al punt que s'ha dit que l'evangeli de Marc és un relat de la Passió amb una llarga

introducció. Amb gran llibertat, Jesús recorre el camí de la seva vida que té com a final la creu. Per a ell, la mort en creu no és un incident inesperat, sinó una veritable elecció. Aquesta llibertat sobirana de Jesús és expressió de la seva obediència total al Pare. És el que ens recorda sant Pau a la segona lectura: «S'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu». Aquí, al peu de la creu, el centurió confessà: «És veritat; aquest home era Fill de Déu». Paradoxalment, només qui segueix Jesús fins al lloc de la crucifixió pot reconèixer la divinitat de Jesús i proclamar-lo Fill de Déu. És aquí on Déu revela el seu amor gratuït que ens salva.

Augment del nombre de seminaristes

El nombre de seminaristes d'Espanya ha augmentat un 2,7% respecte a l'any anterior. Durant el curs 2014-2015 hi ha un total de 1.357 seminaristes majors, el que suposa uns 36 més que el curs 2013-2014. Amb aquesta xifra augmenta per quart any consecutiu el nombre d'aspirants al sacerdot i es consolida la tendència a l'augment que va començar el curs 2011-2012. Durant el curs 2014-2015 han ingressat als seminaris espanyols 311 nous seminaristes, 12 més que en el curs anterior (299). En el 2012-2013 ingressaren 295, i en el 2011-2012, ingressaren 277.

Aquest curs el nombre total d'aspirants al sacerdot és de 1.357.

Les dades es van fer públiques coincidint amb la celebració del Dia del Seminari, el 19 de març. Aquest any a les diòcesis en les què no es festiu el dia de Sant Josep, es va celebrar el diumenge 22 de març.

A la Diòcesi d'Urgell el Seminari diocesà compta aquest curs 2014-2015 amb un total de 5 seminaristes i s'ha viscut amb alegria l'ingrés d'un nou aspirant al sacerdot. L'any 2014 el Seminari diocesà d'Urgell visqué amb goig l'ordenació de dos nous preveres.

Agermanament entre seminaristes i periodistes

L'equip de futbol del Seminari Major Interdiocesà es va enfrontar en un partit amb els periodistes esportius de Catalunya Ràdio, en un torneig d'agermanament, l'11 de març, a la Ciutat Esportiva Joan Gamper del FC Barcelona, i es va resoldre de manera molt ajustada, a favor dels periodistes: que van guanyar 8 a 7 gràcies al «gol d'or». El Vicerector del Seminari, Mn. Jaume Casamitjana, participa en les tertúlies esportives del programa El Club de la Mitjanit.

X Jornada diocesana de Pastoral de la Salut

Amb el lema «Salut i saviesa del cor», el dissabte dia 7 de març, va tenir lloc a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, la X Jornada diocesana que organitza la Delegació de Pastoral de la Salut del Bisbat d'Urgell on hi van assistir membres i voluntaris de la Delegació així com persones que treballen en els hospitals i en l'àmbit sociosanitari, residències geriàtriques, els membres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i els seminaristes de la Diòcesi.

La Jornada fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i per la nova Delegada de Pastoral de la Salut del Bisbat, la Gna. Visitación Lorenzo, de la Sagrada Família d'Urgell, que ha substituït recentment la Gna. Montserrat Font que fou Delegada dels anys 2005 al 2013, i a qui els membres de la Delegació volgueren agrair tot el seu treball i dedicació. La Gna. Visi Lorenzo treballa en l'atenció pastoral dels malalts de la Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell.

Els ponents de la Jornada van ser Joan Orrit, Director de l'Hospital Psiquiàtric Benet Menni de Sant Boi de Llobregat, que tingué una ponència sobre «Salut mental i humanisme», i la seva esposa la Dra. Rosa M. Servent, cirurgiana, que oferí la seva xerrada sobre «Un món compromès».

Curs d'Aprofundiment de l'Espiritualitat Cristiana

El mateix dia 7, també a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, tingué lloc la sessió corresponent del curs d'Aprofundiment de l'Espiritualitat Cristiana, que anà a càrrec del Dr. Francesc Torralba, professor de Filosofia i Teologia, a la Universitat Ramon Llull i a les Facultats de Filosofia i de Teologia de Catalunya, que glossà «L'espiritualitat carmelitana: Santa Teresa de Jesús, Santa Teresina de Lisieux i Santa Teresa Beneta de la Creu». I també tingué lloc la sessió corresponent del curs d'Introducció a l'Antic Testament, a càrrec de Mn. Ramon Sàrries, Arxiprest de les Valls d'Andorra, que explicà el tema bíblic de «La monarquia i el Profetisme».

Urgell participa en l'estudi sobre el Catecumenat

La Sala Sant Jordi del Seminari de Barcelona va acollir el IV Seminari d'estudi sobre el Catecumenat. Els participants al Seminari, entre els quals hi havia un grup de preveres d'Urgell, es reuniren el passat 4 de març, convocats per les Delegacions Diocesanes del Catecumenat de Catalunya i les Illes Balears i pel SIC per reflexionar sobre la realitat cada vegada més creixent d'infants i adolescents que participen a la catequesi sense haver rebut encara el sagrament del baptisme. Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona i president del SIC, presentà alguns trets característics d'aquesta realitat nova i creixent a totes les diòcesis de Catalunya i les Illes Balears. Posteriorment convidà a fer-ne un diàleg entre els assistents.

Trobada de les parròquies de la Vall Fosca i Senterada

El diumenge dia 8 de març es va dur a terme la 1a Trobada-Assemblea de les parròquies de la Vall Fosca i Senterada amb l'objectiu de fer una reflexió sobre l'aplicació de l'exhortació apostòlica «L'alegria de l'Evangeli» del Sant Pare i del «Pla de prioritats pastorals» per els propers anys publicat per l'Arquebisbe d'Urgell. D'aquests dos textos es desprèn la necessitat d'una profunda reflexió, acurada, en la serenitat i la pau de saber-nos petites comunitats. En aquest voler actualitzar i donar nous aires a les nostres parròquies, amb un esperit renovat i missioner.

Mn. Josep Montoya, diaca responsable pastoral de la Vall Fosca, va presentar els futurs projectes i activitats per a les parròquies de la Vall. La trobada va culminar amb una Missa presidida pel Rector de la Vall i La Pobla de Segur, Mn. Josep Eliud Arias.

En favor de la tria lliure de la classe de Religió (I)

Vull fer unes reflexions per als professors de Religió catòlica del Bisbat d'Urgell, amb motiu de la polèmica partidista i desqualificadora oberta en l'opinió pública.

Em sembla que el que està en joc en aquest moment de polèmica és la llibertat. La llibertat per a poder viure en l'àmbit públic manifestant la pròpia identitat sense haver de censurar-la. És necessari que el nostre país segueixi essent un espai de llibertat on les diferents experiències puguin narrar-se, dir-se i dialogar entre si.

Avui s'està volent imposar un criteri únic, com en temps no gaire llunyans ho van fer les dictadures. El criteri únic s'identifica amb el laïcisme, que proposa una concepció de l'home arreligiós i exigeix l'expulsió de les religions de l'àmbit públic. Llibertat per a les famílies i els alumnes que volen triar l'ensenyament religiós.

L'educació no és una propietat de l'Estat, sinó que correspon als pares —així ho diuen les nostres lleis—. I els pares han de tenir no només el dret en teoria, sinó en la pràctica, de

poder educar als seus fills com ells jutgin més adequat. I això ho ha de fer possible l'Estat. Si l'Estat s'identifica amb una educació única i igualitarista per a tots, no només s'impedirà als pares una educació lliure per als seus fills, sinó que haurem caigut en una concepció estatalista, amb conseqüències terribles per a la nostra societat. Doncs ja no és el poble que parla i viu lliurement, sinó aquells que tenen el poder.

Mn. Pepe Chisvert
Delegat d'Ensenyament